

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Lubora Veselého a soudců JUDr. Elišky Galiazzo a JUDr. Michala Prince ve věci

žalobkyně: **Lázně Velké Losiny, s.r.o.**, IČO 28561813
sídlem Lázeňská 323, 788 15 Velké Losiny
zastoupená advokátkou Mgr. Pavlou Kosovou
sídlem Husova 946, 676 02 Moravské Budějovice

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o 10 815 273,51 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 11. července 2022, č. j. 4C 257/2021-48,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že místní nepříslušnost Obvodního soudu pro Prahu 7 **se nevyslovuje**.

Odůvodnění:

1. Uvedeným usnesením soud prvního stupně vyslovil svou místní nepříslušnost s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 1 jako soudu příslušnému.
2. Vycházel z toho, že žalobkyně se domáhá náhrady škody způsobené v souvislosti s krizovými opatřeními vydanými usneseními Vlády ČR dle § 36 odst. 1 zák. č. 240/2000 Sb. Po právní stránce poukázal na ustanovení § 84 o. s. ř. a § 85 odst. 5 o. s. ř., konstatoval, že podle § 36 odst. 4 zák. č. 240/2000 Sb. peněžní náhradu poskytne ten orgán krizového řízení, který nařídil krizové opatření, v jehož důsledku vznikla škoda, a uvedl, že závěr vyplývající z rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 25Cdo 1649/2007 o tom, že za stát vystupuje Ministerstvo vnitra, je diskutabilní, neboť krizový zákon nevymezuje organizační složku státu příslušnou za stát vystupovat, v daném případě byla krizová opatření nařízená Vládou ČR, a proto je organizační složkou státu, která je oprávněna jednat v tomto sporu za stát, Úřad vlády ČR a nikoliv Ministerstvo vnitra. Veden těmito závěry vyslovil svou místní nepříslušnost a rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 1, v jehož obvodu Úřad vlády ČR sídlí.

3. Usnesení napadla odvoláním žalovaná (Česká republika - Úřad vlády ČR). Namítala, že předmětem řízení je uplatnění nároku na náhradu škody podle § 36 krizového zákona, přičemž z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25Cdo 1649/2007 vyplývá, že organizační složkou příslušnou v takové věci za stát jednat je vždy Ministerstvo vnitra. Poukázala na vymezení působnosti Úřadu vlády ČR, který v dané věci není příslušnou organizační složkou, a navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil.
4. Žalobkyně se k odvolání nevyjádřila.
5. Odvolací soud přezkoumal z podnětu odvolání žalované napadené usnesení i řízení předcházející jeho vydání podle § 212 a § 212a a o. s. ř., aniž bylo třeba nařizovat jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o. s. ř.), a shledal odvolání důvodným.
6. Z obsahu spisu se podává, že žalobkyně se domáhá náhrady škody podle § 36 zák. č. 240/2000 Sb., žalobu podala u Obvodního soudu pro Prahu 1. Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením ze dne 20. 8. 2021, č. j. 65C 214/2021-8, vyslovil svou místní nepříslušnost a rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 7 jako soudu příslušnému. Obvodní soud pro Prahu 7 s postoupením věci nesouhlasil a předložil věc k rozhodnutí nadřízenému soudu. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2022, č. j. 1Nc 2159/2022-42, bylo rozhodnuto, že nesouhlas Obvodního soudu pro Prahu 7 s postoupením věci není důvodný. Následně soud prvního stupně napadeným usnesením vyslovil svou místní nepříslušnost.
7. Je tedy zřejmé, že v tomto řízení byla žaloba podána u Obvodního soudu pro Prahu 1, který svým pravomocným rozhodnutím vyslovil svou místní nepříslušnost a rozhodl o postoupení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 7. V takovém případě již Obvodní soud pro Prahu 7 není oprávněn znovu zkoumat svou místní nepříslušnost a rozhodnout podle § 105 odst. 2 o. s. ř. o postoupení věci jinému soudu, má-li za to, že ve věci není místně příslušný, může postupovat toliko dle § 105 odst. 3 o. s. ř. a předložit věc k rozhodnutí svému nadřízenému soudu, tímto způsobem soud prvního stupně rovněž postupoval, jeho nesouhlas však pravomocným rozhodnutím nadřízeného soudu nebyl shledán důvodným. Za tohoto stavu již soud prvního stupně není oprávněn vyslovit svou místní nepříslušnost a rozhodnout o postoupení věci jinému soudu, a již jen z tohoto důvodu je napadené usnesení nesprávné. Navíc je třeba konstatovat, že otázka organizační složky příslušné jednat za stát ve věcech náhrady škody podle § 36 zák. č. 240/2000 Sb. byla vyřešena rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2009, sp. zn. 25Cdo 1649/2007, uveřejněným ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 10/2010, jehož závěry nebyly následnou judikaturou dosud překonány.
8. Z výše uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil tak, že místní nepříslušnost Obvodního soudu pro Prahu 7 se nevyslovuje. Na soudu prvního stupně nyní bude, aby v řízení dále pokračoval, na straně žalované přitom bude jednat jako s příslušnou organizační složkou státu s Ministerstvem vnitra.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu

dosud vyřešena nebyla nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak, přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Praha 20. října 2022

Mgr. Lubor Veselý v. r.
předseda senátu